

**1920: Duna-szabályozás+vízi erőmű,
úgy mellékesen még: Duna-Tisza-csatorna**

dr. Rigó Mihály
okl. erdőmérnök, okl. építőmérnök

„Felmerül az emberben az, hogy miért tartozik a rendszer lényegéhez,
hogy a döntéshozóknak fogalmuk se legyen arról, miről is döntenek.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

pedig:

„Az ember időnként kerül olyan helyzetbe
- **ha másért nem is, mert értelmiségi** –
hogy nemet kell mondania.”

Dr. Szabó Gábor, a Szegedi Tudományegyetem rektora

<http://szegedma.hu/hir/szeged/2014/08/egyetemi-tanevnyito-az-szte-kuldetese-a-regio-fejlesztese-fotok.html>

Jelen írásom a korábban írt és alábbi helyen megtalálható dolgozatom kiegészítése,
továbbgondolása az újabb információim szerint:

<http://www.mernokkapu.hu/fileok/2/vizlepcsso.pdf>

A politika-mentessé tételt javasoltam a fentebb hivatkozott írásomban, mely alatt a
politikai hazugságokra rámutatást, és azok témáról való leválasztását értem. Most
pedig hozok néhány tény, mellyel el lehetne kezdeni a hatalmas máig megoldatlan
téma és a megvalósult műszaki torzó „perújrafelvételét”. Ez az írásom tekinthető a
„perújrafelvétel” mintájának, kezdetének is. Az alábbiak szerint ez nem lenne
esélytelen.

Az 1. ellenzéki trükk: a gondolat az 1945 utáni kormányok szüleménye.

„A mai Magyarország területe gyakorlatilag alkalmatlan vízi erőművek építésére, és ezen a
természetföldrajzi tényen csak a Szovjetunió az 50-es évekbeli grandiózus
természetátalakító munkálatai változtattak (ennek egyik „legfényesebb” eredménye a mára
csaknem kiszáritott Aral-tó). A Dunára és a Tiszára építendő erőművek tervét a vízépítők a
sztálinizmust meglovagolva tudták elfogadtatni.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

A Rubikon 2014/6. számában találtam meg Zeidler Miklós egyetemi docens úr
dolgozatát a „Francia-magyar titkos tárgyalások 1920-ban” címmel.

„A magyar kormányt 1920 márciusától fél éven át erősen foglalkoztatta a Franciaországgal
való gazdasági és külpolitikai együttműködés gondolata.”

„1920-1921 folyamán - a magyar béke delegáció, majd a párizsi magyar képviselő munkájától részben függetlenül – bizalmas tárgyalások folytak Párizsban francia diplomaták és nagyiparosok, valamint a magyar kormány megbízottjai között. A megbeszélések lényege az volt, hogy egy Közép-Európában terjeszkedő francia konszern, a Schneider-Creusot komoly tőkebefektetési lehetőséget kapott volna Magyarországon, s ennek fejében Franciaország közbejárt volna a rendkívül súlyos magyar békefeltételek (Trianon-RM) enyhítéséért – különösen a határok megváltoztatása és a nemzetiségi jogok kiterjesztése terén.”

„A következő hetekben a felek konkretizálták követeléseiket és ajánlataikat. **A két nagybankot és két óriáscéget felvonultató francia konszern a következő üzleti befektetésre készült Magyarországon:**

1. A Magyar Államvasutak üzemeltetési jogának átvétele 90 évre,
2. kereskedelmi és ipari kikötő építése Csepelen,
- 3. a Duna-szabályozása, csatornázása és egy vízi erőmű létesítése,**
- 4. a Duna-Tisza-csatorna megépítése,**
5. a több, mint 200 magyarországi iparvállalatot ellenőrző Magyar Általános Hitelbank által újonnan kibocsátott 300 ezer részvény megvásárlása.”

Lényegesek a pirossal kiemelt francia javaslatok!

A docens úr írja:

„... említett pontok afféle igénybejelentések voltak, melyben **a franciák jelezték, milyen befektetéseket támogatnának.**” (Kiemelte-RM)

„Franciaország egy közép-kelet-európai szövetségi és gazdasági együttműködést (magyarul: francia befolyási övezetet, francia érdekszónát, (mai fogalmaink szerint egy francia irányítású, és főleg érdekű EU–RM) akart létrehozni, amelyben Magyarország lett volna - fekvése okán - a központi tényező, és ez a közlekedési kapacitás fejlesztését követelte volna meg.”

Akit ebben a cserében a magyarok által cserébe kért tételek érdekelnek, kérem, olvassák el a cikket. Az én dolgozatom szempontjából most az az érdekes, hogy mit kínáltak a franciák!

Feltételezem azt, hogy a franciák öt pontjába nem került be olyan tétel, melyet ők nem tartottak volna megalapozottnak, fontosnak, támogathatónak, gazdaságosnak, megvalósíthatónak.

Nyilvánvaló az is számomra, hogy 3. és 4. pontot nem a franciák találták ki.

Nyilvánvaló az is, hogy a franciák nem ismerték olyan mélységben a magyar viszonyokat, mint mondjuk koruk osztrákjai. Nekik ehhez információt kellett kapni Magyarországról! A magyarok pedig csak olyan anyagokat tudtak bemutatni, átadni, amely 1920-ban már létezett! Így nagyon valószínű az, hogy nem 1920 az első dátum, maikor ezek a mai is kényes, sőt immár tabuvá tett témák, előfordultak.

Igazolja ezt egy másik tény:

„**Már 1911-ben** felmerült épp ezért három vízlépcső megépítésének a gondolata vízierőmű, hajózás, öntözés céljából.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

1911-ben még szó sem volt Trianonról! A dátumozásokat ezek miatt nem 1945 után kell kezdeni!

Elképzelhetőnek tartom, hogy léteznek még korábbi időpontok is a gondolat megjelenésére. De ezek biztosak, főleg az 1920-as!

Szerintem hasonló egyszerű módon tisztázható a többi politikai csúsztatás is.

Politika-mentesítés alatt most a politikai hazugságok bemutatását, nyilvánvalóvá tételét értem.

A 2. ellenzéki trükk: az 1945 utáni kormányokat egyértelműen és feltétel nélküli vízlépcső-pártiaknak voltak.

„Többféle tanulmány készült az évtizedek során, a legfontosabbá ezek közül Mosonyi Emil 1950-es tervezete vált, mivelhogy jól illeszkedett a kommunista gigantoman beruházások logikájába. Mire azonban komolyan hozzákezdtek volna a megvalósításhoz, 1953-ra csődhelyzetbe került a magyar gazdaság, és **Gerő Ernő miniszterelnök-helyettes**, aki az előző évektől eltérően immár a gazdasági hatékonyságot is fontolgatni kezdte, **leállította az egészet.**”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

„A 70-es években a magyar politikusok a külön utat célozgató magyar gazdaság szovjet és csehszlovák ellenzőit próbálták kárpótolni ezzel a Magyarország számára előnytelen - már a **Rákosi korszak legfelsőbb vezetői által is gazdaságtalannak tartott - építkezéssel.**”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

„1979-től az elpazarolt hitelek törlesztési kényszere miatt az ország a pénzügyi csőd határára került. Az **új pénzügyminiszter, Hetényi István** ezért tüstént **leállította** a legértelmetlenebbeknek tűnő óriásberuházásokat, köztük ezt a **vízlépcsőt.**”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

„1980 A HNF, a Magyar Hidrológiai Társaság, a MTESZ rendez vitát a GNV-ről. Tudományos ankét Tatabányán. **A magyar kormány** az erőforrások szűkülése, a rossz gazdasági helyzet miatt **kezdeményezi az építkezés későbbre halasztását.**”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=99>

„**A szerződés** (az 1977-es a magyar-csehszlovák államközi szerződés-RM) **felülvizsgálatát az MSZMP Politikai Bizottsága már 1981-ben elrendelte**, és javasolta az építkezések elhalasztását.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

„1981 A magyar fél csak állagfenntartó munkálatokat végez. A Csehszlovák fél anyagi és technikai problémái miatt ütemleymaradásban van. **A magyar kormány az építkezés 1990-ig történő halasztását akarja elérni**, de meghátrál a csehszlovák ellenállás előtt.

Megkezdődnek az akadémiai bizottságok vizsgálatait.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=99>

„1982 **A tudománypolitikai Bizottság határozata** a vízlépcső megvalósításával kapcsolatos **tudományos vizsgálatok elrendeléséről** és határidejéről.”

„1983 Tanulmányok sora készül el.”

„1984 jan. Az első nyilvános vita a vízlépcsőről, TIT Rakpart klubjában.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=99>

„A szerződő felek 1983. október 10-én megállapodtak, hogy **az eredeti határidőket öt évvel eltolják.**

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=99>

„A vízlépcsőrendszer bármelyik erőművének /akár Gabcikovo, akár Nagymaros/ külön-külön, akár a kettő egy rendszerben működő csúcsrajáratását környezetszennyező következményei miatt nem tartjuk elfogadhatónak.”

„A nagymarosi vízlépcső létesítésével kapcsolatban a tervben szereplő változattal szemben más megoldást tartunk kívánatosnak:

- **a vízlépcső végleges elhagyását;**
- amennyiben ez nem valósítható meg, akkor az Ipoly-torkolat közelébe történő elhelyezését.

Budapest, 1984. március 14.

Dr. Gonda György

államtitkár”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=99>

„**A kormányzat minden deklarált határozottsága ellenére sem volt kizárható a visszatáncolás.** Említettük, hogy komoly ágazati ellenérdekek is voltak, amelyek a hivatali hatáskör hivatkozásával, valójában a számukra jutó forrásokat féltve informálisan próbálkoztak az ügy megfúrásával. A legfontosabb szereplő ebben változatlanul a Pénzügyminisztérium volt, mert a gazdaságunk forráshiánya mit sem enyhült.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

„Számos vezető magyar politikus és gazdasági szakember /**Balogh János, Bognár József, Faluvégi Lajos, Havasi Ferenc, S. Hegedűs László, Kapolyi László, Marjai József, Pozsgai Imre, Szűrös Mátyás/ ... elismerte, hogy a vízlépcsőrendszer megépítése számunkra egyáltalán nem előnyös, az építés folytatása melletti döntésnek főleg politikai szempontjai vannak: a Csehszlovákiával való viszonyunk romlásától tartanak a szerződés módosítása esetén.”**

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=101>

„V: Kik ellenzik a legfelsőbb vezetésből?

M(écs Imre, a vízlépcső elleni népszavazás kezdeményezője-RM): Tudunk arról, hogy **Aczél György, Grósz Károly, az ipari miniszterrel; Kapolyiról köztudott, hogy kisebb fórumokon élesen kikelt a vízlépcső ellen.”**

„**De úgy tűnik, a kormányzat se a terv ellen nem volt, se a terv mellett.** Korábban azt hitték, nem lesz rá pénz, s ennek következtében az egész lassan, önmagától elenyészik.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=101>

„Ezt a rendszer ellen irányuló bizalmatlansági szavazást azután az új miniszterelnök, **Németh Miklós** azzal tudta megállítani, hogy **felfüggesztette a további építkezést.”**

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

„**A csehszlovák fél** ugyanis változatlanul folytatatta a maga területén az építkezést, **a magyar felet szerződészegéssel** vádolva és represszióval (=megtorlással-RM) fenyegetőzve.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

„Igaz ugyan, hogy **a cseh ellenzék is gigantomán kommunista szimbólumnak tekintette a vízlépcsőt, ám a rendszer bukása után hatalomra jutva immár eszébe se jutott, hogy**

abbahagyja – a polgári ellenállás megszemélyesített szimbóluma, Václav Hável, az új köztársasági elnök maga adott utasítást a folytatásra, később meg az új szlovák államban a nemzeti büszkeség szimbólumává emelkedett az építmény.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

Ilyen a politika értékrendje, ha azt ezzel kapcsolatban nem bűn, tudatlanság megemlíteni! Hatalomra jutása után megépíti azt, ami ellen ellenzékiként még nagyon tiltakozott!

„A Nemzetközi Bíróság 1997. szeptemberi döntése egyik fél óhaját sem teljesítette, valójában érdemi döntést nem hozott. A hágai per sokat értelmzett és vitatott döntése az 1992-ig félig felépült erőműrendszer létezését hagyta jóvá. Mindkét oldalt elmarasztalva a feltett kérdésekben, sem újabb építésre, sem a már meglévők elbontására nem kötelezte a feleket - ehelyett további tárgyalásokat javasolt.”

„Szomorúan kell megállapítani, hogy a Nemzetközi Bíróságot mind a nagymértékű környezetpusztítás, mind a határfolyó önkényes elterelése hidegen hagyta.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

Nem érdekes? A „fejlett” nyugat nem volt annyira „környezetérzékeny”, mint a hazai ellenzék? Vajon miért? Nekik nem kellett ez az eszköz, hiszen e nélkül is elérték, amit akartak!

„2002-ben a Medgyesy kormány hosszú időn keresztül elmulasztott felelős politikai vezetőt kinevezni a Duna-ügy képviselőjére, ezért **a tárgyalások értelmetlenül, Magyarországnak felróható módon két esztendőre megszakadtak**, és csak 2004 tavaszán folytatódtak újra, ...”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=35>

Valószínű az, hogy a felsorolás nem teljes, de a fentieknek jelzésértéke van. Látható, hogy a helyzet jóval differenciáltabb az akkoriban oly sokat ismételt politikai szlogeneknél. Elképzelhetőnek tartom azt is, hogy az ellenzék ügyelt arra, hogy a vezetés megosztottsága a nép előtt ismeretlen maradjon.

Mi mindenre volt jó a vízlépcső, mi mindenre használta fel a gondolatot a politika?

„A vízlépcsők ellen kibontakozott magyar mozgalom pedig lényeges szerepet játszott a magyar kommunista rendszer felszámolásának a mikéntjében.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

Ezt hívják egyesek a Trójai faló jelenségnek. Valami, ami másnak látszik, mint ami valójában. Az azonban biztos, hogy itt és akkor is sikeres akció volt!

A „perújrafelvétel” is választhatna jelképet a Dunaszaurusz mintájára.

A Trójai faló a korabeli döntési folyamat jelképe! Be kellene mutatni, hogy hányszor éltek elvével!

http://hu.wikipedia.org/wiki/Tr%C3%B3jai_fal%C3%B3

„A fordulat 1974-ben következett be. Lehetséges, hogy Kádár János ilyen módon kívánta kiengesztelni a szomszédainkat az 1968-as invázióban való részvételünk miatt, és ezért támogatta az addig eléggé papirosízű előkészületek felgyorsítását, amit a csehszlovák fél immár olyannyira a szívügyének tekintett.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

„A 70-es években a magyar politikusok a külön utat célozgató magyar gazdaság szovjet és csehszlovák ellenzőit próbálták kárpótolni ezzel a Magyarország számára előnytelen - már a **Rákosi korszak legfelsőbb vezetői által is gazdaságtalannak tartott** - építkezéssel.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

Itt éppen kárpótlási funkciója volt!

„Sokan érezték úgy, hogy megtalálták a nevét az évek során lassan rájuk rakódó rossz közérzetnek.

A dolog lényegét ekképp foglalta össze Lányi András, a mozgalom egyik szervezője, rámutatva arra a szimbolikus jelentésre is, ami egyedül alkalmas egy embercsoport megszólítására: **„Mindazt, ami Magyarországon társadalmi, gazdasági és erkölcsi válsághoz vezetett, mindazt, ami az országban sürgős változásra érett, megtestesíti és monumentális méretekben hagyományozza a következő nemzedékre a bős-nagymarosi vízlépcsőrendszer.”** (Később több helyen: BNV vagy GNV-RM)

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

A társadalom bajait azonosítani tudták a vízlépcsővel! Ez az egyik legnagyobb, leghatásosabb trükk volt!

Több mint érdekes az, hogy ugyanezek a társadalmi bajok ma is itt vannak közöttünk, azok közül szinte semmit sem oldottak meg, de ma már a kutyát sem érdekelnék! Ma már látszik: nem a vízlépcső volt ezekre a gyógyszer! Nem kellene végre beismerni? A vízlépcsőt pedig erre hivatkozva sikeresen lemosták.

„1988 tavaszán megbukott az egész garnitúra, Grósz Károly lett az első ember, pártfőtitkár és miniszterelnök is, akinek semmi köze sem volt az eddigiekhez, és ezért új lapot nyithatott volna az ügyben. A szükséges szakvélemények és a lehetséges stratégia már jól kidolgozottak voltak, ő pedig, aki egyébként is egy gyökeres megújítási programot hirdetett meg, mind a programnak a hitelességét, mind pedig a saját népszerűségét megnövelhette volna a vízlépcsőnek a Gorbacsov-mintájú elutasításával. Ám ő ellenkezőleg, parlamenti határozatot hozatott a szavazógépével a mégiscsak akadozó munkálatok felgyorsításáról.

Pedig nem volt ostoba ember, és annyira merev sem, mint a róla kialakított kép mutatta. Hanem arról volt szó, hogy csapdát kívánt állítani Pozsgay Imrének, a legsúlyosabbnak látszó vetélytársának, aki államminiszterként a kormány tagja volt, éppen akkoriban számolta fel a cenzúrát, és igen népszerű politikus volt országszerte. Nos, kormánytagként vagy ellenzi az építést, és ezért le kell mondania, vagy támogatja és ezért elveszíti a népszerűségét. Ám az akció bumerágnak bizonyult. A mindeddig tétova Pozsgay, aki most a bársonyszéket választotta, felmérve azt, hogy immáron az ő leavadászása folyik, visszavágott, és az 56-os forradalom rehabilitációjával ő törte ki Grósz Károly nyakát.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

„Az SZDSZ-nek, Horn Gyula koalíciós partnerének az eredendő krédójába tartozott (ez a szervezetek összefonódása miatt vitatható állítás, mely az SZDSZ kedvezőbb színben való feltüntetéséhez kellett-RM) a vízlépcső-ellenesség, és a miniszterelnök, aki szívből utálta koalíciós partnerét, ezen a módon kívánta őket lejáratni.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

Mindkét előbbi esetben, mint a politikai felsővezetők személyes rivalizálásának eszköze.

„A Duna megóvásának ügye alkalmat teremtett arra, hogy az egymásról nem tudó, **egymást nem ismerő emberek tömege közösséggé váljon, és kipróbálja erejét.** Ez a kivételes történelmi pillanat megfordította az ország sorsát.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=10>

A vízműre mutogatva erőt képeztek, melyet azután a rendszer buktatására használtak fel. Megint a Trójai faló jegyében! Kellett ez az emberi közösség a politikai harchoz.

„... a magyar sajtóban a beruházás a felszámolni óhajtott diktatúra és egyúttal „a természet megerősökölésének” szimbólumává vált, **a szlovák közvéleményben pedig éppen, hogy a nemzeti önállóság, a függetlenség jelképévé – ezzel kívánták kifejezni, hogy véget ért az az ezer év, amikor a Kárpát-medencébe betört, hódító magyarok diktálhattak nekik.** A magyar közvéleményben az ügy megítélése messze nem volt ilyen egységes, amit jól mutat, hogy különböző csoportok egyaránt gyűjtöttek aláírásokat azért, hogy népszavazással rendelkezünk a szerződés felmondásáról, illetve a nagymarosi vízlépcső megépítéséről.”

<http://kornyezetvedelem.co.hu/index.php/rovatok/vitazunk/294-dunaszaurusz>

A lehetőségeket a szlovák politikusok is jól kihasználták. Ez az idézet egyben mutatja még a magyar ellenzék akkori megosztottságát is.

„A két fél viszonyának sokat ártott, hogy a szlovákok úgy érezték: a magyarok (főleg az Antall-Boross, kisebb mértékben az Orbán-kormányok) **nem tekintik őket egyenrangú tárgyalófélnak, és csorbítani akarják Szlovákia szuverenitását.** Ezzel a vízlépcső a szlovák közvéleményben jelentősen felértékelődött.”

<http://kornyezetvedelem.co.hu/index.php/rovatok/vitazunk/294-dunaszaurusz>

Mint előbb!

„A tiltakozások hatására a Horn-kormány egyik utolsó intézkedéseként elhalasztotta a keretmegállapodás aláírását. A választást az a Fidesz nyerte, amelynek 40 pontos választási programjából kettő foglalkozott környezetvédelemmel, „nem építünk vízlépcsőt”, illetve „nem építünk használt akkumulátor-feldolgozót””

<http://kornyezetvedelem.co.hu/index.php/rovatok/vitazunk/294-dunaszaurusz>

Mikor kezdődtek el a „zöld” tiltakozások?

1950.

„Az első konkrét tervek az 1950-es évek végén dolgozták ki a Műszaki Egyetemen, ...”

<http://kornyezetvedelem.co.hu/index.php/rovatok/vitazunk/294-dunaszaurusz>

1957.

„A történet 1957-ben kezdődik. Ez az az év, amikor Ausztria – 18 hónappal az utolsó szovjet csapatok kivonása után – szerződést kötött Csehszlovákiával a közös határ mentén felépítendő Wolfstahl–Pozsony vízerőmű felépítésére a Dunán. Az erőmű a Duna Bizottság ajánlása alapján került napirendre, ...”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=101>

„Az erőmű a Duna Bizottság ajánlása alapján került napirendre,”

A Duna Bizottság is kommunista gyülekezet volt? A Duna Bizottság támogatta egy sztálinista, környezetromboló, gigantomán beruházást? Csak nem!

„A Wolfstahl–Pozsony erőmű a magyar Dunakanyarban épülő Visegrád–Nagymarosi és az aldunai Vaskapu erőművel közösen a három sarokpontját képezte a Bizottság által elképzelt rendszernek, ...”

„Két javaslatot el is utasítottak emiatt, **de a Gabcikovo–Nagymaros Vízlépcsőrendszert jóváhagyták.**”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=101>

Ha ilyen magas körök is voltak a vízi-rendszer támogatói között, kinek jutott volna eszébe kételkedni?

1958.

„1958 Államközi egyezmény Magyarország és Csehszlovákia között a Duna közös hasznosításáról.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=99>

1963.

„A Magyar Népköztársaság és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság kormánya 1963. április 20-án állapodott meg arról, hogy közösen építik meg a Bős-nagymarosi vízlépcsőrendszert ...”

<http://kornyezetvedelem.co.hu/index.php/rovatok/vitazunk/294-dunaszaurusz>

1973.

„1973 A Magyar–Csehszlovák Közös Kibővített Műszaki Bizottság elfogadja a Gabčíkovo–Nagymaros Vízlépcsőrendszer /GNV/ terveit.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=99>

1977.

„1977 Megkötik a GNV létesítéséről szóló magyar-csehszlovák Közös Egyezményt.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=99>

1979.

„Történt még egy meghatározó jelentőségű fordulat. 1979-től az elpazarolt hitelek törlesztési kényszere miatt az ország a pénzügyi csőd határára került. Az új pénzügyminiszter, Hetényi István ezért tüstént leállította a legértelmetlenebbeknek tűnő óriásberuházásokat, köztük ezt a vízlépcsőt. Sőt, kivívta ezzel kapcsolatban a nyilvános szakmai vita szabadságát is, ami döntő fordulatot eredményezett az ügyben.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

Feketén-fehéren kiderült: sokat akart a szarka, de nem bírta a farka!

A legfontosabb szó az idézetben a KIVÍVTA! Egyszerűen eszköz kellett nekik arra, hogy kimásszanak ebből az egészszől.

1981.

„**Megjelenhetett** 1981-ben a Valóság című folyóirat novemberi számában Vargha János szakmai cikke a síkvidéki vízlépcsőkről általában, a dunai vízlépcsőkről pedig különösen, **és ezzel a szellem kiszabadult a palackból, mivel az egész közvélemény számára hozzáférhetővé tette az eddig csupán maroknyi tervező által ismert problémakört.**”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

Az előbbi idézetben a hangsúly a MEGJELENHETETT szón van!

1910-től, 1920-tól, 1950-től (bárhonnan számítjuk is!) 1981-ig nem tiltakoztak a „zöldek”! Ha volt is ellenvéleményük valamikortól, nem mertek megszólalni. Legalább 30 évi hallgatás után egy gombnyomásra pedig kitört, mert kitörhetett a vulkán? Egyszer csak meg mertek szólalni! Nem érdekes?

Mire kaptak tiltakozási engedélyt?

A vízlépcsőre! Nem az Eocén programra, mely szénbányák, köztük külszíni fejtések nyitását, szénerőművek létesítését tervezte. Nem az akkoriban induló paksi atomerőmű beruházásra, nem a Duna mellé tervezett egyéb atomerőművekre!

Úgy látszik ezeknél nem találtak „környezetvédelmi” kifogásokat! Azokkal semmi gondjuk sem volt. Nem tudok Eocén Körről, nem tudok Atomerőmű Körről!

Ennyit a „zöld” mozgalmak hitelességéről.

Mivel az Eocén program kudarcba fulladt, elhalt, a paksi atomerőmű lett az új szent tehén, maradt a vízlépcső!

1981.

„Másképp pedig **a Magyar Tudományos Akadémia is foglalkozni kezdett az ügyel**, ami egyedülálló a magyar gazdaságtörténetben.

Úgy látszik, a vízlépcső felső vezetésben lappangó ellenzói szövetséget kerestek a nagyberuházás megakadályozására.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

Ezek a tények összecsengenek a kilövési engedéllyel foglalkozó előző dolgozatom fő kérdésével!

Megint valószínűnek tartom azt, hogy ezek a tények sem kerülhettek nyilvánosságra. Ez, mint a Kormánynak, mind az ellenzéknek így volt érdeke. **KÖZÖS VOLT AZ ÉRDEKÜK!** Nem csoda az, hogy hirtelen gombamód elszaporodtak a tiltakozó szervezetek is és a vízlépcső ellenes tanulmányok is!

1984.

„1984. augusztus 1-én Karátson Gábor elnökletével megalakult a Duna Kör civil szervezete,”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

1985.

„Különleges és immár politikailag is jelentékeny súlyt adott a mozgalomnak az, hogy 1985 decemberében megkapta az úgynevezett „alternatív Nobel-díjat.” Ezt a díjat az egyre problémátikusabb „főáramú” politikai és gazdasági döntések ellen fellépő és éppen ezért **világszerte ellenzékinek számító csoportok szokták kapni**, a fő jelentősége az, hogy a világgözüvéleménynek immár rajta a szeme az akción.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

Mára már ismertté váltak azok a nézetek is, amelyek még a Nobel-díj elfogulatlanságát is megkérdőjelezzik. Fokozottan érvényes a különféle, alternatívnak kikiáltott ilyen-olyan díjakra. Ezeket is célirányosan adják! De mi is történt?

„1985-ben a díjat az indiai Lokayan csoporttal, Cary Fowler és Pat Mooney agronómusokkal együtt a magyar DUNA KÖR kapta, amely a Gabcikovo–Nagymaros /GNV/ megvalósítása ellen küzd. A díj odaítélésének indoklásában a következőket emelték ki: a GNV elleni aláírásgyűjtő akció szervezését, a Duna Kör Füzetek kiadását, valamint az 1985. évi országgyűlési választásokon való részvételt, ahol a Duna Kör jelöltje Tamás Gáspár Miklós és Bába Iván volt.

„Mint látható, az információáramlás nehézségei miatt **az indoklásba pontatlanságok csúsztak.** (= Jórészt nem igaz az indoklás!-RM)

Ebből csak kettőt: az aláírásgyűjtést nem a Duna Kör /amely csak jóval később alakult/, hanem egy annál nagyobb és nyitottabb csoport kezdeményezte és szervezte; a választásokon Tamás Gáspár Miklós nem volt a Duna Kör jelöltje, Bába Iván pedig nem is indult. /Tudomásunk szerint a választásokon nem indult Duna Körös környezetvédelmi, ökológiai programmal./”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=99>

Ilyen apróságok nem zavarták később sem a díjosztót, pedig tudhatott tévedéséről!

A díjadó szerint legfontosabb kritérium a „„főáramú” politikai és gazdasági döntések ellen fellépő és éppen ezért **világszerte ellenzékinek számító csoportok szokták kapni**” kitétel teljesült! Lényeges: nem zöld, hanem ellenzéki!

1988.

„1988 áprilisában, majd szeptemberében tízezrek tüntettek **formailag a vízlépcsőrendszer, gyakorlatilag a „proletárdiktatúra” ellen.**”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=101>

A Trójai faló jellegnek ismét megfelelő! Nem kellett volna adni nekik még egy alternatív Nobel-díjat?

1989.

„1989. május 13-án **Németh Miklós miniszterelnök javaslatára a kormány felfüggesztette a nagymarosi építkezést.**”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=101>

1997.

„A Duna Charta 1997 őszén alakult meg ...”

<http://www.dunacharta.hu/cikk1.php?ssz=11>

Mi az, amiről feltétlenül beszélni kell?

A Duna Charta, a Duna Kör, a Védegylet honlapján – és még ki tudja miféle honlapokon, újságokban, TV-műsorokban - minden bizonnyal rengeteg vád található. Létük tény! Ezekkel a „perújrafelvétel” esetén mindenképpen foglalkozni kell, teljesen függetlenül attól, hogy melyik félnek, oldálnak volt igaza! Közülük néhány:

A tervezői magatartás, a tervezői etika:

„A dilemma itt a következő. A tervező vagy félre dobja a munkája során szerzett és a beruházást nemigen alátámasztó ismereteit - magyarul, elhallgatja a valóságot a döntéshozók előtt -, vagy pedig szembe száll egy érvényes kormányrendelettel - ami kimerítheti a rendszerellenesség fogalmát.. (Ki is merítette idővel.)”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

A Dunát egy hatalmas mesterséges betonmederbe terelték volna:

„... kibetonozott és leszigetelt Duna-meder lett volna, melynek hossza mintegy 100 km ...”

„A betonmederben folyó Duna vize az eredeti terveknek megfelelően elvágja a három magyar nemzetiségű falut Csallóköz felső területeitől, és mintegy 16 méter magasságban folyik el a falvak mellett. Ez a vízszint megegyezik a templomtornyok magasságával.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

Ezek a számok elég rémisztően hangzanak ma is.

„A magyar mérnökök az 50-es években a szovjet példákat túllihegve, a kor sztahanovista lendületével akarták leigázni a természetet - kerül, amibe kerül.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

A bósi csúcsüzemmód:

„A Nagymarosnál tervezett duzzasztónak fontos szerepet szántak: ez a gát fogta volna fel a Bősnél naponta kétszer, a csúcsfogyasztás ideje alatt a turbinákra zúdított óriási mennyiségű, felduzzasztott vizet. A nagymarosi gát kiegyenlítő hatása nélkül a csúcsüzemű bósi erőmű több méteres árhullámot engedne a Duna-medrébe.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

Az erőműrendszer építését jóváhagyó államközi szerződésben a természetvédelemmel mindössze egy (!) mondat foglalkozik:

„Az erőműrendszer építését jóváhagyó államközi szerződésben a természetvédelemmel mindössze egy (!) mondat foglalkozik, miszerint: "A szerződő felek a közös egyezményes tervben előírányzott megoldásokkal gondoskodnak a vízlépcsőrendszer megvalósításával és üzemeltetésével kapcsolatosan felmerülő természetvédelmi követelmények kielégítéséről."”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

A vízügyi lobbis:

„A vízügy sokáig az állam az államban státuszban volt, saját magának adta ki az engedélyeket, saját magát ellenőrizte, és az árvízi fenyegetettségére hivatkozva gyakran olyan munkákat is kérésre szűkített, amikre semmi szükség nem volt.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=96>

„Az előkészítést teljes egészében a vízügyi ágazat intézte. Azonban a beruházási koncepció két fő – és több mellékcél megvalósítását tűzte ki. A fő cél a hajózás és az energianyerés volt, sőt, a beruházás indokolásában az utóbbi kapta a fő hangsúlyt.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

„a beruházási elhatározások mögött egy-egy nagy befolyású beruházói érdekcsoport állt, akik maguk mögé tudták állítani a döntéshozó politikusokat, és ennek a fő eszközeként a szakmai elkerülhetetlenségre hivatkoztak, mondván, hogy a probléma megoldásának ez az egyedüli lehetősége. Jól megfizetett szakértők álltak mögöttük, és mivel ezek többnyire hatalmi pozíciókban is voltak, az ellenvéleményeket könnyen le tudták szerelni, hozzánemértéssel vádolva, esetenként meg is fenyegetve az ellenzőiket. Végül mégis alulmaradtak, és ennek komoly, a környezet közvetlen ügyén is túl mutató társadalmi-politikai következményei lettek.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

„A magyar vízépítő mérnökök pedig nem akartak mást, mint építeni, építeni és építeni, függetlenül attól, hogy az mennyibe kerül és milyen károkat okoz az országnak és a nemzetnek.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

„A mozgatója a dolognak az OVIBER volt. Elég tipikus szocialista történet ez. Milliárdokat vesztett egy abszolút átgondolatlan líbiai beruházáson, és hogy a csődtől megmenekülhessen, ki kellett erőltetnie egy még sokkal nagyobb, ami majd "lenyeli" ezt is. Mesterien használták fel mindehhez a lélektani, a politikai és hivatalműködési összefüggéseket.”

„Az OVIBER pedig titkosított és hamisított. Talán a legjellegzetesebb eset Tóth János halbiológus szakmai tanulmánya, amelyben alapos vizsgálódással kimutatja, hogy a nemeshal-fajták kipusztulnak, és csak a snecik szaporodnak el. Az OVIBER által szerkesztett jelentésbe ebből a könyv-méretű tanulmányból egy mondat került bele, ilyesféleképpen : "Halgazdasági szempontból előnyös a létesítmény, mivelhogy kedvez a sneciknek".”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=83>

A Duna hajózhatósága:

„a Vituki vízügyes szakembergárdája végezte el azokat a tanulmányokat is, amelyek szerint a Duna hajózhatóságának az érdekében a Dunának a Szobtól a déli országhatárig terjedő szakaszán kotrásokkal lehet biztosítani a hajózást. Ezeknek a tanulmányoknak legfőbb érdemük, hogy bizonyították, hogy még a 2.5 méter merülési mélységű hajózást is biztosítani

lehet duzzasztók építése nélkül. Ugyanakkor több környezetvédelmi szervezet és közlekedési szakember is vitatta, hogy szükség van-e a Duna hazai szakaszán 27 dm-es vízmélységet biztosítani 180 méter hajózó út szélességben, amikor a Duna ausztriai szakaszán csak 100-120 méter széles, míg a német szakaszán mintegy 70 km hosszúságban csak 80 méter szélességű hajózási út is elegendő.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=96>

Keresztgátakkal vagy azok nélkül:

„A gátépítők egyik legsúlyosabb érve, hogy ha egy folyón gát épül, akkor az alatt csak újabb gáttal lehet a már megépült gát káros hatásait semlegesíteni. A "gátat a gát miatt" meglehetősen furcsa logikájú elve a gyakorlatban sokáig uralkodott.”

„Nem véletlen, hogy a Rajnára tervezett utolsó erőművet nem építették meg, felismerve, hogy a "gátat a gát miatt" ördögi köréből ki kell és ki is lehet lépni.”

„Magyarországon a vízépítők ezt a mára teljesen túlhaladott szemléletet akarják ráerőszakolni a folyóra, a döntéshozókra és a közvéleményre. Megkérdőjelezhetetlen, "isteni" kinyilatkoztatásként jelentették ki, hogy a Duna ausztriai szakaszára épített erőművek káros következményei miatt elkerülhetetlen, hogy a közeljövőben gát épüljön nem csak a Duna-kanyarban, hanem Budapest alatt Adony, Fajszy, és Mohács térségében is!”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=52>

Ilynek még:

Az ivóvíz bázis védelme, a Szigetköz jövője, stb.

Látható, kellene végre a józan ész, mert gond bőven van! Negyed század után végre meg kellene kezdeni az újragondolást!

A politika sajnos még mindig a folyamatban van!

„Több magyar politikus is elismerte, hogy a kormányzat korábbi rossz döntésének foglya.”

„A túlhaladott döntésekben, hátrányos szerződésekben – akár rendkívül előnytelen külföldi hitelek árán való ragaszkodás helyett azok kritikus felülvizsgálata és megváltoztatása a döntéshozók gazdasági és politikai realitás-érzékét, széles-látását dicsérné, s nagyban növelné hitelüket az állampolgárok szemében.”

<http://www.dunacharta.hu/cikk.php?ssz=101>

Ezt kell ezerrel kommunikálni a politikusoknak!

Vaclav Havel idézett esetét látva állítom: a politikumnak egy valami lehet ugyanolyan jó, mint ugyanennek a valaminek a tagadása.

Szeged, 2014. szeptember 2.